

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011029
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122011029.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného A. Z., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom X., Z. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len ÚVTOS) Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2022 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. septembra 2022, sp.zn. 37Pp/296/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odseku 1 písm. a) Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného A. Z., nar. XX.X.XXXX, na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 12. septembra 2022, sp.zn. 37Pp/296/2022, podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku odsúdeného A. Z. podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/91/2020 zo dňa 07.06.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/81/2021 zo dňa 28.10.2021, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/4/2022 zo dňa 14.01.2022, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/10/2021 zo dňa 06.04.2022 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 2T/13/2020 z 03.08.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 2T/13/2020 z 16.08.2022. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu 4 (štyri) roky a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným na 2 (dva) roky a zároveň odsúdenému uložil v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenie a povinnosť:

- podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal prokurátor sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil s poukazom na to, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie odsúdeného. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplýva, že podmienčné prepustenie odsúdeného neodporúča. Odsúdený spĺňa podmienky na podmienčné prepustenie iba čiastočne. Zo zmyslu inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že podmienčné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienčné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená

nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Vzhľadom na uvedené je prokurátor toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a to aj s ohľadom na jeho trestnú minulosť a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 37Pp/296/2022 zo dňa 12.09.2022 zrušil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom dňa 29. novembra 2022, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2022 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd na rozdiel od právneho názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného A. Z. uvedené v ustanovení § 66 odseku 1 písm. a), odseku 2 Tr. zákona kumulatívne splnené neboli, i keď odsúdený vykonal polovicu z postupne uložených a nariadených nepodmiennečných trestov odňatia slobody dňa 10. augusta 2022 a teda formálna podmienka na jeho podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak bola splnená.

Pokiaľ však ide o ďalšiu, druhú (materiálnu) zákonnú podmienku, týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, v tomto smere krajský súd sa so záverom okresného súdu nemohol stotožniť a musel súhlasiť s názorom prokurátora v tom smere, že odsúdený splnenie tejto podmienky preukazuje nanajvýš iba v čiastočnej forme. Odsúdený A. Z. tak, ako to vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, vo viacerých smeroch je síce hodnotený pozitívne, t. j. pokiaľ ide o jeho správanie, plnenie nariadení a príkazov príslušníkov ZVJS, vzťahy s vonkajším prostredím a aktivity v kultúrnoosvetovej činnosti, na druhej strane sa však v hodnotení tiež konštatuje, že odsúdený spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu iba čiastočne a to z dôvodu neplnenia bodu edukácie pre svoj nedostatočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Krajský súd v tomto smere i napriek čiastočne pozitívnemu charakteru hodnotenia odsúdeného, ktoré je základným atribútom pre hodnotenie naplnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru je toho názoru, že odsúdený dôsledne túto druhú zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie nespĺňa a v tomto smere uvádza, že odsúdený má zrejmé rezervy v preukazovaní adekvátneho stupňa svojho polepšenia so zreteľom aj na to, že si doposiaľ nevytvoril podmienky pre získanie aspoň jednej disciplinárnej odmeny. Hoci u odsúdeného ide osobu, ktorá vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, krajský súd musí vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatovať, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad, že na slobode, po podmiennečnom prepustení bude skutočne viesť riadny život a to s poukazom na počet jeho odsúdení za skutky spáchané v relatívne krátkej dobe. Tento predpoklad musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čo však u odsúdeného, ako je vyššie uvedené, nie je dané.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že odsúdený A. Z. kumulatívne nespĺňa všetky zákonné materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne a podrobne poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína a stotožňuje sa v podstate so sťažnosťami

argumentmi prokurátora v tom smere, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejkoľvek odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu zrušil a vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, na podklade ktorých bolo možné meritórne rozhodnúť, rozhodol sám tak, že podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného A. Z. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.